Dosarul nr.1r-462/26
1-24098620-02-1r-23042026
Instanța de fond: Judecătoria Căușeni, sediul Central
Judecător: Colun Svetlana

**D E C I Z I E**
**ÎN NUMELE LEGII**

**06 iulie 2026** **mun. Chişinău**

**Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru**

Instanța avînd în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Spoială Alexandru
Judecătorii Proca Mihail și Bologan Ana

a examinat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul inculpatului Lazarev Mihail ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 24 martie 2026, în cauza penală de învinuire a lui:

> **Lazarev Mihail *****,** născut la *****, codul personal *****, domiciliat or. *****, str. *****, ap*****, cetățean a Republicii Moldova, studii medii incomplete, nu este angajat în cîmpul muncii, căsătorit, are doi copii minori la întreținere, nu dispune de grad de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, posedă parțial limba în care se desfășoară procesul, antecedente penale nu are,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

**Termenul de examinare a cauzei:**
--în prima instanță: 03 septembrie 2024 – 24 martie 2026*;*
--în instanța de recurs: 23 aprilie 2026 – 06 iulie 2026.

Asupra recursului declarat de inculpatul Lazarev Mihail ***** împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 24 martie 2026, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,
-

**C O N S T A T Ă:**

**În fapt**

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 24 martie 2026, Lazarev Mihail ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Codul Penal (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii 30 iulie 2024), cu stabilirea pedepsei

sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 (una sută optzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. S-a explicat lui Lazarev Mihail ***** despre obligaţia de a se prezenta la Biroul de Probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în vederea executării pedepsei aplicate prin prezenta sentinţă, comunicându-i că în cazul în care se va eschiva cu rea-voinţă de la executarea muncii neremunerate în folosul comunităţii, aceasta se va înlocui cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. S-a aplicat în privința lui Lazarev Mihail ***** măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara pînă la rămânerea definitivă a sentinței, după care se revocă. În termen de 10 zile de la data devenirii definitive a sentinței, s-a remis în adresa IP ”Agenţia Servicii Publice”, copia Sentinței și permisul de conducere, pentru punerea în executare a sancțiunii cu privire la anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Lazarev Mihail ***** la data de 30 iulie 2024, aproximativ la ora 05:12, acționând în mod intenţionat, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale și cunoscând că acționează cu încălcarea prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și prevăzând urmările ce pot surveni, cunoscând cu certitudine că este în stare de ebrietate a condus automobilul de model ”*****” cu n/î ***** și deplasându-se pe str. Iu. Gagarin din or. Căușeni, a fost stopat de colaboratorii poliției. În urma testării alcooscopice, la Lazarev Mihail, s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/l, care conform prevederilor art. $134^{12}$ alin. (3) din Codul penal se înţelege ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Astfel, instanța a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, Lazarev Mihail ***** a comis infracțiunea prevăzute de art. $264^{1}$ alin. (1) Cod penal, (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii 30 iulie 2024), conform indicilor calificativi: Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

4. Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 24 martie 2026, inculpatul Lazarev Mihail ***** a declarat recurs prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. $264^{1}$ alin. (1) din Codul penal și să-i fie stabilită pedeapsă în formă de 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, fără anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport.

5. Întru justificarea solicitărilor sale recurentul a declarat că deşi examinarea a avut loc în ordinea prevederilor art.$364^{1}$ din Codul de procedură penală şi anume pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța nu a ţinut cont de faptul că în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracţiunii şi anume a recunoscut vina din start.

6. A indicat recurentul că, acesta se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, anterior nu a fost judecat, în acțiunile sale persistă circumstanțe atenuante cum ar fi recunoașterea vinovăției și săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

7. În viziunea recurentului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată este corectă, iar pedeapsa cu anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport nu este corectă din considerent că mijlocul de transport este unica sursă de existență, are la întreținere doi copii minori, părinți în etate care necesită de a-i ajuta cu transportul.

8. În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

9. La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin. (1 – 2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

10. Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

11. Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 319 Cod de procedură penală, privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin. (1 – 2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

12. Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată.

13. În data de 25 mai 2026 procurorul delegat în Procuratura de Circumscripție Centru, Dumitru Plamadeala a depus prin intermediul Secției monitorizare și relații publice din cadrul Curții de Apel Centru referință prin intermediul căreia a solicitat respingerea recursului declarat de Lazarev Mihail ***** ca neîntemeiat cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 24 martie 2026.

14. Procurorul a precizat că pedeapsa complementară are caracter obligatoriu, iar instanța de judecată nu este în drept să o înlăture în lipsa unor temeiuri legale exprese.

15. De asemenea, acesta a susținut că circumstanțele invocate de recurent - recunoaşterea vinovăţiei, lipsa antecedentelor penale, caracteristica pozitivă, existența persoanelor la întreținere şi dependența economică de permisul de conducere constituie

circumstanțe personale ordinare, care au fost deja valorificate de instanța de fond la individualizarea pedepsei principale şi la aplicarea prevederilor art. 80 Cod penal, prin reducerea limitelor maxime ale pedepsei. Aceste împrejurări nu au caracter excepțional și nu justifică înlăturarea unei sancțiuni complementare expres prevăzute de lege.

16. La fel, procurorul a indicat că instanța de fond a apreciat în mod corect gradul de pericol social al infracțiunii comise. Conducerea unui mijloc de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat constituie o faptă ce aduce atingere gravă relațiilor sociale privind securitatea circulației rutiere şi creează un rise major pentru viața și integritatea corporală a participanților la trafic.

17. Respectiv, acesta consideră că concentrația de alcool stabilită în aerul expirat 0,84 mg/l denotă un grad avansat de intoxicație alcoolică, incompatibil cu exercitarea în siguranță a dreptului de a conduce un vehicul, motiv pentru care aplicarea unei reacții ferme din partea statului este pe deplin justificată.

18. În aceste condiții, procurorul susține că aplicarea pedepsei complementare a anulării dreptului de a conduce mijloace de transport nu poate fi apreciată ca fiind excesivă sau disproporţionată, ci reprezintă o consecință legală şi necesară pentru realizarea scopului preventiv, educativ şi de protecție socială al pedepsei penale, prevăzut de art. 61 Cod penal.

**Aprecierea Colegiului Penal**

19. Judecând recursul declarat, examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de către inculpatul Lazarev Mihail ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 24 martie 2026, pe care o va menține fără modificări reieșind din următoarele considerente de fapt și de drept.

20. În conformitate cu prevederile art. 437 alin. (1) pct. 14 ) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

21. Potrivit art. $364^1$ alin. (10), (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și art. 448.

22. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) - (2) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror probe noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

23. Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

24. Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. $364^1$ alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești,

potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

25. Respectiv, chestionându-l pe Lazarev Mihail ***** în ce privește faptele imputate prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art.364[1] alin.(4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 23 martie 2026 i-a admis cererea reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului, potrivit regulilor de audiere a martorului /f.d.133/.

26. Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

27. Astfel, în raport cu materialul probator administrat pe caz, inculpatul Lazarev Mihail ***** și-a recunoscut integral vinovăția în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii infracțiunii, împrejurările faptei expuse de el coroborând întru tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenții, utilității, pertinenței, veridicității și coroborării reciproce, motivare pe care instanța de recurs o acceptă.

28. Ținând cont de faptul, că probele verbale și scrise, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, Colegiul penal nu atestă necesitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte sentința nu a fost atacată.

29. Colegiul constată, că sentința instanței de fond nu a fost contestată în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, ci în latura pedepsei complementare stabilite de prima instanță.

30. Conform prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

31. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

32. Colegiul penal, ţine să menţioneze că individualizarea pedepsei constă în

obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete inculpatului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii şi pedepsei penale.

33. Art. 61 Cod penal reglementează că pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

34. Astfel, referitor la pedeapsă, care este latura contestată prin recursul declarat, se apreciază că instanţa de fond la stabilirea pedepsei a ţinut cont şi s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei săvîrşite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare.

35. Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Lazarev Mihail ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. $264^1$ alin. (1) Cod penal, instanța de fond a constatat că infracțiunea săvârșită de inculpat (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii 30 iulie 2024) prevedea pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

36. Conform prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea dată face parte din categoria celor ușoare. Circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite.

37. Art. $80^1$ alin. (1) Cod penal, stipulează că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

38. Sub acest aspect, în baza alin. (1) art. $80^1$ Cod penal, instanța de fond justificat a stabilit noile limite a pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 ore.

39. Așadar, instanța de fond întemeiat a considerat că în privința inculpatului pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. $264^1$ alin.(1) Cod penal, este echitabilă stabilirea unei pedepse de 180 (una sută optzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

40. Colegiul Penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Lazarev Mihail ***** constată că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului,

precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

41. Instanța ține să menționeze că potrivit art. 2 al Codului penal, scopul legii penale rezidă în a apăra împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. În speță, scopul art. 264[1] Cod penal este de a asigura siguranța traficului rutier, viața și sănătatea persoanei.

42. Potrivit pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate.

43. Colegiul Penal atestă că inculpatul Lazarev Mihail ***** a ignorat prevederile citate supra, or, dânsul fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, contrar restricțiilor, punând în pericol atât viața sa, cât și a celorlalți participanți la trafic, la data de 30 iulie 2024, aproximativ la ora 05:12, acționând în mod intenţionat, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale și cunoscând că acționează cu încălcarea prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și prevăzând urmările ce pot surveni, cunoscând cu certitudine că este în stare de ebrietate a condus automobilul de model ”*****” cu n/î ***** și deplasându-se pe str. Iu. Gagarin din or. Căușeni, a fost stopat de colaboratorii poliției. În urma testării alcooscopice, la Lazarev Mihail *****, s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/l, care conform prevederilor art. 134[12] alin. (3) din Codul penal (în redacția legii la momentul comiterii infracțiunii 30 iulie 2024) se înţelege ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

44. Colegiul Penal menționează că, inculpatul deținând un permis de conducere valabil era obligat să cunoască prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care *interzic persoanei să conducă vehiculul în stare de ebrietate,* sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

45. La fel, acesta trebuia să cunoască și prevederile Codului Penal care stabilește sancțiunile cărora este supus conducătorul unui vehicul în cazul în care va conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate.

46. Astfel, în momentul în care Lazarev Mihail ***** a decis totuși să conducă mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, rezultă că acesta și-a asumat toate consecințele faptei sale.

47. În această ordine de idei, Colegiul Penal constată că, instanța de fond a respectat întocmai criteriile de individualizare a pedepsei penale, aplicând inculpatului Lazarev Mihail ***** o pedeapsă echitabilă, dispunând aplicarea pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

48. Colegiul Penal subliniază că la caz, instanța de recurs nu a constatat existența cărorva circumstanțe excepționale care ar justifica soluția de neaplicare față de Lazarev Mihail ***** a pedepsei complementare obligatorie - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

49. În opinia instanței, legea trebuie și urmează a fi respectată de fiecare cetățean, în orice circumstanță și împrejurare or, siguranța la trafic trebuie să fie garantată pentru toți participanții.

50. Instanța de recurs nu poate reține argumentul inculpatului privind existența obligațiilor familiale (are la întreținere doi copii minori și părinți în etate ce necesită a-i ajuta cu transportul) drept circumstanță care ar justifica neaplicarea sancțiunii complementare.

51. Colegiul penal reține, că pedeapsa penală principală, cât și cea complementară reprezintă o formă de constrângere, care trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei comise, astfel încât, instanța de fond a stabilit o pedeapsă corectă și echitabilă în privința lui Lazarev Mihail ***** care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

52. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, și anume pct. 69 a hotărârii adoptate în cauza CEDO Smiljanic vs. Croația, statuează că participarea în traficul rutier este o activitate potențial susceptibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei. Astfel, în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând, obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere (Nicolae Virgiliu Tănase vs România), ceea ce reprezintă responsabilitatea statului din punctul de vedere al obligației sale pozitive în conformitate cu articolul 2§1 din CtEDO, care oblige statul de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa.

53. Colegiul penal reține că, fapta săvârșită de inculpat prezintă pericol social, întrucât alcoolul diminuează puterea de discernământ, capacitatea de concentrare și atenția conducătorilor auto, le alterează reflexele, timpul de reacție, acuitatea văzului, iar numărul erorilor în conducerea autovehiculelor și al încălcărilor de lege crește în raport direct proporțional cu cantitatea de alcool ingerată.

54. Conducerea automobilului pe drumuri publice de către persoana care se află în stare de ebrietate grad avansat, încălcarea regulilor circulației rutiere - au un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de respectarea prevederilor Regulamentului circulației rutiere.

55. Or, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane care ignoră prevederile Regulamentului Circulației Rutiere reprezintă grad și mai avansat de pericol.

56. Reacția autorităților judiciare trebuie sa fie promptă, fermă, exigentă, pentru a da un semnal societății civile, în sensul că, astfel de manifestări nu pot fi lăsate nesancționate, protejând astfel societatea de alte fapte prejudiciabile analogice care ar putea fi comise de inculpat, precum și dând un semnal de avertizare altor persoane în vederea neadmiterii unor asemenea devieri social-periculoase.

57. Colegiul Penal menționează că pedeapsa complementară – anularea dreptului de a

conduce mijloace de transport nu ar fi raţional de a fi înlăturată. Această măsură este în concordanță cu scopul legii penale, de corectarea a inculpatului și de a preveni comiterea de noi fapte penale atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, în acest sens, urmând a se statua asupra caracterului obligatoriu al pedepsei complementare, dar și asupra faptului că infracțiunea a fost comisă de inculpat fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, ceea ce a creat un pericol atât pentru viața sa, cât și a celorlalți participanți la trafic.

58. Așa dar, Colegiul Penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat ca restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, or, pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

59. Reieșind din considerentele expuse, Colegiul Penal consideră că, recursul formulat de inculpat, este nefondat și poartă un caracter pur declarativ, motiv pentru care urmează a fi respins.

60. Pentru motivele de fapt și de drept expuse supra, și conducându-se de prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a), art. 417 – art. 418 Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

**D E C I D E:**

Se respinge ca nefondat recursul declarat de inculpatul Lazarev Mihail *****.

Se menține fără modificări sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 24 martie 2026, emisă în cauza penală de învinuire a lui Lazarev Mihail ***** de comitere a infracțiunii prevăzute de art. $264^1$ alin. (1) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător Spoială Alexandru

Judecător Proca Mihail

Judecător Bologan Ana